

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LIV. An fides justificans sit Notitia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

nisi quoad spem meliorem.
ADVII. quæst.

QVÆSTIO LIV.

An fides iustificans sit NO-
TITIA?

LYTHERANI, vt Kemnit. in exam. Triid. part. 1.
ad fidem pertinere vult tum Fiduciam, tum & No-
titiã: Eò quod in fide sit.

1. Notitia, id est, cogitatio promissionum:
2. Assensio, statuentium eas ad se pertinere:
3. Desiderium iustificationis ex iis exoriente:
4. Fiduciam accedenti ad thronum misericor-
diæ.

Deinde quia Scriptura tribuit cordi, quæ ad in-
tellectum & voluntatem pertinet. Vt, Mat. 9. *Quia*
cogitasti mala in cordibus vestris. Mat. 22. *Diliges.*
&c. ex toto corde.

Demum S. Bonaventura spem ait, quoad certitudinem pertinere ad intellectum, ad voluntatem verò quoad expectationem.

CALVINVS *Inft.* 3. c. 2. Affirmat, non ignorantia & sensus nostri submissione; sed cognitione certa regnum cælorum adiri: Quia
1. Tim. 3. *dammantur semper discentes, & ad scientiam veritatis nunquam peruenientes.*

SCHARPVS in *Cursu Theol. sect. 22. quæst. 1.* distinguit Fidem: De implicita, quã nec Apostoli multa non distinctè cognouerunt; non controuerti, sed conuenire omnes. At de fide Apprehensionis quæri, id est, de sensu particularis gratiæ, quo cupiunt credere, Sic ait Fides non est assensus in rem incognitam; sed ad eam requiritur Notitia Verbi & præcipuè promissionum.

SVADENT istis. 1. Singuli tenentur esse parati ad reddendam rationem fidei omni postulant. 1. Pet. 3. Ergo fides est notitia; quia hæc illi hoc opus.

2. Rom. 10. Credere corde, & confiteri ore fit ex præcedenti cognitione, id est, fide: ergo hæc est notitia. Vnde Isa. 35. *Cognitione seruus meus iustificabit multos.* Ioan. 17. *Hæc est vita æterna, vt cognoscant te verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.*

3. Sublato Verbo tollitur & fides; id enim huius est basis: Isa. 55. Ioan. 20. Rom. 17. 10.

4. Sermo Christi in nobis inhabitare debet in omni sapientia, vt & alios doceamus, Col. 1. 16. & c. 2. 2. At huc opus notitiã.

5. Fides Pontificiis est *sperandarum substantiarum*: est *de yxos* seu *Demonstratio*, seu *Conuictio*: Et res speratæ nullam habent basin in intellectu. Vnde Quod subsistit in intellectu est notitia; at fides ibi subsistit. ergo: Et *Demonstratio* fit ex præcedente cognitione: Et *Conuictio* fit per argumentationem, in qua est notitia principiorum.

6. Fide intelligimus ea, quæ fide apprehendimus: *Heb. 11. 3.* Ergo fides est notitia.

7. Fidem melius definiri per ignorantiam quam per notitiam, ait *Bell. l. 1. c. 5.* 7. Ergo fides est ignorantia: Per fidem, id est, ignorantiam iustificamur: id per peccatum: quia ignorantia illius, quod scire debemus, peccatum est.

8. Fides non habens notitiam est inferior habente aliquam: at Pontificia habet nullam; diabolica & historica aliquam. *Iac. 2.* ergo illa est hæc inferior.

AVTOR. I. Fides non est notitia, sed Assensus.

1. Teste S. Scriptura in meo *Antichristo. p. 4. q. 30.*

2. Ita S. Patrum consensus. S. Iren. l. 2. c. 45. *Melius est nihil omnino scientem credere Deo, & perseverare in eius dilectione; quam per questionum subtilitates, & multiloquium in impietatem cadere.* S. Hil. l. 8. de Trin. *Habet nõ tam veniam, quam premium, Ignorare quod credas. Quia maximum stipendium fidei est, sperare quæ noscitas.* S. Aug. epist. 102. *Si propter eos solos Christus natus est, qui certa intelligentia possunt ista discernere: pene frustra in Ecclesia laboramus.* Quare, lib. contra epist. fund. c. 4. *Turbam non intelligendi viuacitas; sed credendi similitudo; licitas tuam facit.* Idem tract. 27. in Ioan. *Non quia cognouerunt, crediderunt; sed vt cognoscerent, crediderunt.* Serm. 189. de temp.

Vocaris fidelis, non rationalis. Accepto baptismo dicimus; fidelis factus sum, Credo, quod nescio, Sic & ceteri.

3. RATIO. In credente est Apprehensio, & Iudicium seu Assensus: At Apprehensio est quid fidem præcedens, non fides; ceu & infideles mysteria fidei apprehendunt. Neque apprehensio est propriè notitia. Assensus verò, sequens Rationem rei, est notitia: at sequens Autoritatem proponentis, est Fides. Vnde S. Aug. l. de utilit. credendi c. xi. *Quod intelligimus aliquid, rationi debemus: quod autem credimus, Autoritati.*

DICO AD I. Ratio articulorum fidei est duplex; Diuina; vt Reuelatio; Humana; vt Conformitas eorum ad intelligentiam nostram, seu conuenientia. Vnde Apostoli dicti sunt TESTES, non Magistri Quare fidei non est notitia, nisi supernaturalis: At reuelationis, Testimonii, Consensus Ecclesiæ habetur notitia.

AD II. Fides infusa prior est in intellectu, quam in cordis affectu, seu oris effatu. Sic & *Cognitio Christi* est effectus Fidei infusæ, præsupponens reuelantis autoritatem. Sic Aug.

AD III. Fides est ante Verbum scriptum: Nam Adam, Abel, Enoch, Abraham. &c. crediderunt absque Scriptura: non ergo fides tollitur verbo sublato: sed contra.

AD IV. Ex infusa docere sapientia oportet eos, qui ex officio sic vocati sunt: Non enim omnes sunt doctores: Cuiusque tamen docere pro modulo suo.

AD V. Notitia propriè dicta est naturalis, ex naturæ principiis; ea natu-

raliter consistit in intellectu: At supernaturaliter supernaturalis notitia, quæ impropiè sic dicitur, est que fides. Et huius Demonstratio est ex præexistente Reuelatione, & huius testibus; Atque inde est Conuictio transcendens rationem.

AD VI. Fide intelligimus supernaturaliter, quod est credere non scire.

AD VII. Patet supra ex S. Patribus.

AD VIII. Item inde. Dein, Falsitas maior est. Et diabolorum fides mortua est, habetque notitiam ex amissione visionis beatificæ; ideo non est verè fides, licet vera. Demum Notitia fidei & Fides differunt: hæc solum est fidelium; illa etiam infidelium esse potest.

QVÆSTIO LV.

Quod fidei iustificantis OBJECTVM?

LUTHERANI perinde & CALVINIANI vt patet *quæst. 51.* Fidei iustificantis obiectum ponunt specialem Dei misericordiam, in toto quidem Dei verbo propositam; at præcipuum in *Promissionibus*. Ita communis apud Scholasticum in *Cursu Theol. de iustif. quæst. 3.*

SVADENT istis. 1. Christus & Apostoli docent præcipuè prædicandum esse Evangelium de promissionibus. 2. *Cor. 1. 9. & 5. 18. Mar. 1. 9. Act. 20. 24.* Ergo idem præcipuum est obiectum fidei.

2. Propter quod præcipuè cognitum & creditum datur vita æterna; idem est obiectum fidei: at id Christus est eiusque promissio. *1. 17. 3. & 6. 47. Rom. 10. 11.*

3. Stantibus promissionibus stat & fides: cessantibus in altera vita, cessat & hæc: ergo fides præcipuè respicit illas. *1. Cor. 13. 7. 12. 1. Thim. 11. 7. 39.* Ideo Paulus, *1. Cor. 1. 7. 17. 23.* omnem suam